

Interndemokrati i Nya Moderaterna

En analys av politiker som avvikit från partilinjen

Abstract

There have previously been studies researching internal democracy within various political parties. These studies have however been focused on comparing different parties within the same country as well as researching how appointments to top positions within the political party work. There has not been a lot of research focusing on the consequences of politicians separating themselves from the party's official stance. Therefore this study is focused on the consequences.

In order to achieve this seven cases have been used highlighting what the politicians have said and what the consequences were. All seven cases are from the Swedish party Nya Moderaterna. The reason being that they were one of the parties where the most politicians did not agree with the official party stance in a number of different questions. The material that has been used in order to answer the questions asked in this study is for the most part news articles written by Swedish newspapers.

When studying the different cases a liberal feminist theory have been used, not to compare the cases but instead to try to understand if the political party Nya Moderaterna is favouring men over women or vice versa. It has also been used to critique the consequences.

The results were clear. Out of the seven cases five politicians had faced consequences that had impacted the future of their political career whilst the other two had continued on as before without any observational consequences. It was also concluded that the gender of the various politicians did not play a significant part in how they were treated by Nya Moderaterna.

Key words: Interndemokrati, Nya Moderaterna, Liberalfeminism, Lukes maktteori

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Problemformulering	5
1.2 Material.....	6
1.3 Metod - Operationaliseringar och val av fall	9
1.4 Tidigare forskning.....	10
1.5 Maktteori & liberalfeministisk teori.....	11
2. Introducering av uppsatsens fall	13
2.1 Finn Bengtsson	13
2.2 Mikael Odenberg.....	14
2.3 Anne-Marie Pålsson	14
2.4 Tobias Billström.....	15
2.5 Isabella Hökmark	15
2.6 Cecilia Magnusson	16
2.7 Anders Hansson	16
3. Konsekvenser	17
3.1 Finn Bengtsson	17
3.2 Mikael Odenberg.....	18
3.3 Anders Hansson	18
3.4 Tobias Billström.....	19
3.5 Anne-Marie Pålsson	19
3.6 Isabella Hökmark	20
3.7 Cecilia Magnusson	21
4. Slutdiskussion och analys av fallen	22
5. Referenser	26

1. Inledning

Våren 2015 gästade den före detta riksdagsledamoten Anne-Marie Pålsson Lunds Universitets Politiska och Ekonomiska Förening (LUPEF). Hon föreläste där om sin bok "Knappttryckarkompaniet" vilket väckte vårt intresse för den interna demokratin inom Nya Moderaterna, som Pålsson tidigare varit riksdagsledamot för. Vid vidare läsning av hennes bok öppnade det upp för funderingar kring hur demokratiskt det moderata partiet faktiskt är. I boken kritiserar hon makten som partiledningen har över riksdagsledamöterna som förväntas följa, samt stödja partiledningens beslut och riktlinjer. Det är därför väldigt intressant att undersöka vad som händer om riksdagsledamöter inte följer den partilinjens som ledningen vill att de ska stödja. Det är samtidigt intressant att undersöka varför moderata riksdagsledamöter har frångått från partilinjens och var deras politiska karriär är vid tillfället de frångår.

Eftersom vi nyligen har läst delkursen Att Bygga Demokrati vid Lunds Universitet där feministisk teori behandlas kommer den att användas i studien då feministisk teori är applicerbar på alla de fall som valts att studeras. Vi kommer därför att undersöka om det finns några markanta skillnader i konsekvenserna mellan manliga och kvinnliga riksdagsledamöter. Vi har därför försökt att inkludera lika många kvinnor som män i studien. Vi har valt ut tre kvinnliga riksdagsledamöter och fyra manliga riksdagsledamöter vilket betyder att det inte är exakt lika. Men på grund av att det är nästan lika många kvinnor som män går studien ändå att genomföra. En fördel med att studera Nya Moderaterna är att de har en av de jämnaste könsfördelningarna av de svenska riksdagspartierna då 52,4 % av Nya Moderaternas riksdagsledamöter är kvinnor (Holender & Carp, 2014). Detta underlättar för studien då utbudet av fall är större samt av samma typ, det vill säga att det inte är skandaler utan endast fall när en riksdagsledamot har frångått från partilinjens. Det hade även varit intressant att undersöka varför dessa (om några) skillnader har uppstått. Arbetet kommer tyvärr inte innefatta detta på grund av platsbrist men är något man kan bygga vidare på i framtida forskning och undersökningar. Vidare har vi även valt att fokusera på Steven Lukes maktteori som även den är applicerbar på våra fall. Vi har tidigare studerat Lukes teori och därför har vi en bra bakgrundsbild av hur den fungerar, men har ändå kompletterat denna kunskap genom att använda oss utav hans bok *Power: A radical view*.

När Decemberöverenskommelsen uppstod var det en del riksdagsledamöter som motsatte sig till den. Eftersom Decemberöverenskommelsen var väldigt uppmärksammasad och polariserande är det intressant att studera de fall som utgår från den. På så vis kan man förhoppningsvis också förstå varför den mötte så stort motstånd från folkets sida men inte från fler riksdagsledamöter från partierna som var involverade i avtalet.

1.1 Problemformulering

En avgränsning har gjorts kring fokuseringen på moderata riksdagspolitiker eftersom arbetet skulle bli för brett om även landsting- och kommunpolitiker hade studerats. Att en avgränsning gjordes till Nya Moderaterna är med anledning av att det finns många fall där riksdagsledamöter frångår partilinjen. En annan anledning till att Nya Moderaterna har valts ut är på grund av att de har en väldigt jämn fördelning av män och kvinnor i riksdagen och därför blir det intressant för oss att studera vilka konsekvenser detta fått för diverse riksdagsledamöter. Uppsatsen kommer alltså studera hur partimedlemmars position, inflytande & hur deras framtidsutsikter påverkades (inom partiet) om deras ställningstagande inte överensstämmer med partiets officiella linje i politiska frågor. Ytterligare avgränsningar har gjorts, till att endast studera fall från det senaste decenniet. Det vill säga de senaste tio åren därför att den politiska sfären ständigt är under förändring. Uttalanden som skedde för tjugo eller femtio år sedan har inte samma innebörd som det har idag då språket är under ständig förändring och utveckling (Språkrådet för Svenska institutet, u.d.).

Vidare finns det även en fundering, vars syfte är att fördjupa den huvudsakliga frågeställningen och fokuserar på hur eller om konsekvenserna skiljer sig mellan män och kvinnor. Det vill säga, hur skiljer sig konsekvenserna mellan män och kvinnor som har gått emot partilinjen?

Funderingens fokus har varit att studera konsekvenserna och se hur den skiljer sig mellan män och kvinnor. Den blir alltså ett komplement till forskningsfrågan och låter oss väva in feministisk teori i arbetet, vilket kommer motiveras senare i uppsatsen. En avgränsning till män och kvinnor har gjorts på grund av att det inte finns tillräckligt många fall att studera på riksdagsnivå. Det finns inte tillräckligt

många typer av fall som grundar sig på etnicitet, religion eller sexuell läggning, vilket också hade varit lämpliga samt intressanta studieobjekt.

Genom att analysera flera olika moderata riksdagsledamöter kommer de gemensamma variablerna att studeras. Till exempel vad skillnaden på utfallet blir om en man säger emot partilinjen jämfört med om en kvinna gör det. Partiet har bytt åsikt i flera politiska frågor, bland annat inom invandring och tiggeriförbud. Därför är det naturligt att det framkommer motsättningar inom partiet och det är det som denna uppsats vill undersöka. Vår frågeställning lyder:

Hur har den fortsatta politiska karriären påverkats för de medlemmar, inom Nya Moderaterna, med politiska uppdrag i riksdagen om de avviker från partilinjen inom politiska frågor?

1.2 Material

Ett feministiskt perspektiv med anknytning till teorier om liberal feminism har valts ut till denna uppsats då den har som fokus att studera och jämföra olika fall i riksdagen. Det kommer också kompletteras med annan litteratur som kommer presenteras här nedan. Den första boken är ”Knapptryckarkompaniet” av Anne-Marie Pålsson. Knapptryckarkompaniet har valts ut på grund av att det ger en insikt i hur det interna politiska klimatet hos Nya Moderaterna fungerar. Författaren till boken är en före detta riksdagsledamot för Nya Moderaterna vilket betyder att hon har erfarenhet och med hjälp av boken har gett en bild och ökad förståelse för utomstående om hur hon, och andra i hennes situation, har behandlats. Det vill säga hur politiker som motsätter sig partiledningen behandlas internt. Pålsson skriver även hur andra folkvalda medlemmar behandlar och har behandlat partikollegor med avvikande åsikter. Anledningen till detta är att det är svårt att finna andra källor som kan bekräfta Anne-Marie Pålssons uttalanden.

“Vad är statsvetenskap - om undran inför politiken” av Björn Badersten & Jakob Gustavsson har inget större syfte i denna uppsats. Boken har endast använts då den erbjuder en förenkling av Lukes maktteori samt på grund av Robert E. Dahls förklaring av maktens första dimension.

Steven Lukes har skrivit boken "Power - A Radical View" som kom ut 1974. I denna uppsats har den andra upplagan, som utgavs 2005, använts. Lukes bok ger en bra bild av maktteori och är både välskriven och tydlig. Under avsnittet "1.5 Maktteori & feministisk teori" beskrivs Lukes teori mer ingående samt motiveras varför den blivit utvald som verktyg till analysen i uppsatsen.

Boken "Partier och partisystem" är en antologi med Magnus Hagevi som redaktör. Boken är relativt ny då den utgavs 2015 och erbjuder alltså aktuell och uppdaterad information. Särskilt Katarina Barrlings kapitel "Partikulturer" och Niklas Bolins kapitel "Partikongresser och interndemokrati" har varit till stor hjälp. Barrlings kapitel har erbjudit ett kort avsnitt om Nya Moderaterna vilket har fungerat som en beskrivning om hur den interna uppbyggnaden av partiet ser ut och fungerar. Bolins kapitel har hjälpt oss att kritiskt granska Nya Moderaterna då avsnittet beskriver hur interndemokrati fungerar och ter sig övergripande inom de svenska riksdagspartierna. Dessa två kapitel har huvudsakligen varit till hjälp, men även andra kapitel har kommit till användning, även om de inte haft en lika avgörande roll för uppsatsens arbete.

Utöver litteraturen kommer ett stort och varierat utbud av nyhetsartiklar och ledare från diverse tidningar och tidskrifter användas. I denna uppsats används olika nyhetskällor, främst Sveriges Television, Sveriges Radio, Aftonbladet, Dagens Nyheter & Sydsvenskan. Målet har varit att försöka variera oss i fråga om olika nyhetskällor, eftersom de tenderar att luta åt vänster- eller högerpolitik trots att de officiellt är oberoende nyhetskanaler. Informationen som inhämtats och brukats från dessa källor är huvudsakligen intervjuer och således citat vilket gör att uppsatsens trovärdighet inte skadas genom användning av felaktig information från artiklar eller reportage. Vidare har Riksdagens hemsida och citat från Twitter fungerat som komplement till artiklarna. Riksdagens hemsida ger oss objektiv och offentlig fakta om diverse riksdagsledamöter och deras politiska uppdrag medan Twitter har erbjudit citat som kommit till användning för att få en ökad förståelse för vilka ståndpunkter som riksdagsledamöterna har.

Trots att det huvudsakligen är intervjuer och citat som används så går det att rikta viss kritik mot källorna. Aftonbladet, Dagens Nyheter & Sydsvenskan är alla vinstmaximerande företag, därför är det viktigt att ha i åtanke att artiklar kan vara polariserade och populistiska, beroende på vilka läsare de väljer att rikta sin tidning mot. Sveriges Television och Sveriges Radio är statligt bedrivna företag. Trots att det

råder tryck- och yttrandefrihet i Sverige kan vi inte räkna med att de har ett helt fritt svängrum då de har ett offentligt uppdrag att förhålla sig mot. Svagheten med att använda Sveriges Television och Sveriges Radio är att de endast får rapportera händelser och inte driva en egen agenda utan skall präglas av demokratiska och humanistiska värderingar (Sveriges television). Sveriges Television och Sveriges Radio drivs av förvaltningsstiftelsen för Sveriges Television, Sveriges Radio och Sveriges Utbildningsradio. Anledningen till att det är förvaltningsstiftelsen som styr dessa är att den svenska staten inte skall kunna blanda sig i vad som rapporteras och vad som inte rapporteras (Förvaltningsstiftelsen, 2016). Det kan göra att deras artiklar och inslag inte är nyanserade och riskerar därför att inte uppnå samma intresseväckande artiklar som andra medier kan. Även TV4 har använts, till skillnad från Sveriges Television är TV4 inte ett statligt finansierat bolag och drivs därför av reklamintäkter. På grund av att de drivs av reklamintäkter behöver de så många tittare som möjligt och på så vis göra det mer lukrativt för reklambolag att investera i sändningstid. Det finns därför en möjlighet att TV4 väljer att sända eller skriva artiklar som är till för att "locka in" så många läsare / tittare som möjligt. Dessa artiklar eller inslag kan därför medvetet vara kontroversiella för att skapa ett större intresse kring deras produkt.

Svagheten med användandet av Pålssons bok *Knappptryckarkompaniet* är att den är till för att sälja så många böcker som möjligt och kan därför vara dramatiserad för att locka in fler läsare. Författaren spekulerar frekvent för att måla upp en bild som passar hennes agenda. Ett exempel på detta finner man på sida 15, där hon spekulerar i om Reinfeldt överhuvudtaget bryr sig om de andras åsikter. Men det är just det faktum att hon driver en agenda som är det största problemet med boken. Hon vill att läsaren ska känna sympati för riksdagsledamöter och på så vis skapa en diskussion där riksdagsledamöternas åsikt prioriteras över partiets åsikt. Författaren diskuterar i slutetstadiet av boken hur man kan förbättra situationen och stärka medborgarnas inflytande. Även om det låter bra så är detta endast författarens egna åsikter och inga vetenskapliga forskningsresultat. Anledningen till att boken ändå har valts ut är att det är svårt att finna andra källor som ger samma insikt i Nya Moderaterna som den bilden som Pålssons bok presenterar.

1.3 Metod - Operationaliseringar och val av fall

När återkoppling sker till vår forskningsfråga så bör en operationalisering ske på begreppen ”politiska uppdrag” och ”partilinje”. Hur politiska uppdrag påverkas måste operationaliseras då riksdagsledamöter endast kan förlora sin riksdagsplats vid val av nya ledamöter, och alltså inte bli avskedade. Det måste alltså förtydligas vad som menas med politiska uppdrag, då det kan innefatta allt från utskottsposter till diverse regeringsuppdrag. Partilinjens måste operationaliseras då det kan vara en officiell agenda eller en inofficiell. Vad som menas med linje borde också förtydligas för att göra arbetet mer begripligt. Detta kommer undersökas genom att studera nyhetsartiklar som presenterar olika riksdagsledamöter inom Nya Moderaterna som har gått emot partilinjens. Sju moderata riksdagsledamöter har valts ut varav tre är kvinnor och fyra är män.

De fall som valts ut är;

- Finn Bengtsson har gått emot Nya Moderaternas partilinje i ett flertal frågor. Bland annat har han visat stort motstånd mot Decemberöverenskommelsen (DÖ) samt röstat mot partiet i budgetfrågan. Han instämmer även i delar av Anne-Marie Pålssons kritik, vilket denna uppsats kommer återkomma till senare.
- Tobias Billström var migrationsminister mellan 2006 - 2014. Han motsatte sig till regeringens lagförslag om fri skolgång för papperslösa barn.
- Anders Hansson har i likhet med Finn Bengtsson riktat kritik mot decemberöverenskommelsen och de två var de enda som röstade för Nya Moderaternas budgetförslag 2014.
- Isabella Hökmark var även hon kritisk mot decemberöverenskommelsen och har uttryckt ovilja att förhålla sig till en passiv, moderat politik.
- Cecilia Magnusson argumenterade inför valet 2014 för ett införande av tiggeriförbud.
- Mikael Odenberg har uttryckt kritik mot hur resursfördelningen skett då han anser att försvaret fått omotiverade nedskärningar. Han har även riktat skarp och personlig kritik mot Anders Borg och Fredrik Reinfeldt.

- Anne-Marie Pålsson var missnöjd med vad hon ansåg vara odemokratiska tendenser inom partiets riksdagsgrupp, och var särskilt kritisk mot partiledningen.

1.4 Tidigare forskning

Det har tidigare utförts forskning på den interna demokratin inom partier. Bland annat har statsvetaren Jan Teorell utfört forskning om interndemokratin inom både socialdemokraterna och moderaterna. Eftersom resultaten av denna forskning utgavs 1998 är forskningen i behov av att uppdateras. Anledningen är att Moderaterna har förändrats väsentligt. Till exempel har namnet förändrats från Moderaterna till Nya Moderaterna. Det har även tillkommit flera nya partiledare sedan dess som kan ha påverkat det politiska klimatet inom partiet.

Det har utförts studier i andra stater, bland annat i Spanien (Foruriá, 2015) och Bangladesh (Amundsen, 2016). Däremot finns det mer kunskap att lära om interndemokrati i Sverige. Denna studie kan därför hjälpa framtida forskning genom att "fylla upp en lucka" som tidigare existerat inom området gällande partiernas interna demokrati. Eftersom det inte har utförts många studier som behandlar konsekvenser för politiker i Sverige är det vetenskapligt intressant att undersöka hur Nya Moderaternas, som har flera likartade partier i flera andra stater, interna demokrati fungerar. Eftersom det inte har utförts några relevanta studier kring området kan denna studien inte bygga vidare på någonting och kommer därför behöva att ge en stark bakgrundsbild för att läsarna skall kunna förstå händelser som har lett till att studien har utförts. Amundsens forskning behandlar delvis denna studien då den omfattar vilken makt de som inte ingår i partieliten egentligen har. Amundsens forskning behandlar hur partiledare väljs och hur partiorganisationen fungerar, det är dock inte intressant för denna studien. Men studien diskuterar också partielitens makt i beslutsprocesserna och att andra i partiet har väldigt lite input i besluten som tas (Amundsen, 2016). Det är något som är intressant för studien och kan komma att användas vid behov i denna studie.

Amundsen tar inte upp vilka konsekvenser som medföljer om en partimedlem skulle gå emot partiledningen vilket hade varit användbart i studien. Vid en lyckad studie kan man därför bygga på det arbete som Amundsen har utfört. Man måste även

vara medveten om att det politiska klimatet i Bangladesh är väsentligt annorlunda än det som existerar i Sverige. Foruriás forskning är inte relevant för denna uppsats då den behandlar hur lagarna som restrikerar partitopparnas makt fungerar. Forskningen som utförts i den studien kommer inte att användas på grund av det faktum att den inte är applicerbar på det som kommer att studeras.

1.5 Maktteori & liberalfeministisk teori

Under arbetets gång kommer två olika teorier att tillämpas, först kommer ett maktperspektiv presenteras för att sedan övergå till en analys med hjälp av den feministiska teorin. Steven Lukes introducerade sin teori om maktens tre ansikten i boken *Power: A Radical View* som utgavs år 1974. Trots att första upplagan av Lukes bok utgavs för över 40 år sedan är Lukes teori än idag ytterst relevant och fortfarande applicerbar på de olika samhällsnivåerna, inte minst på den som uppsatsen har valt att analysera. Den andra upplagan har två utökade kapitel som fungerar som ett försvar till Lukes teori vilket stärker teorin och gör att teorin kan användas mer självsäkert.

Maktens tre ansikten är oftast omnämnt som maktens tre dimensioner. I denna teori gjorde han skillnad på vad han kallade beslutsfattande makt, icke-beslutsfattande makt samt ideologisk makt (Lukes, 2005. s. 38ff). Beslutsfattande makt handlar om direkt makt. Robert E. Dahl myntade en tydlig definition som följer;

“A har makt över B i den utsträckning A kan få B att göra något B annars inte skulle ha gjort” (Badersten & Gustavsson, 2015. s. 70).

Icke-beslutsfattande makt menade han var makten över dagordningen. Utifrån denna dimensionens perspektiv ligger inte makten i att få fram ett visst resultat på en röstning eller att ett beslut ska tas i en fråga utan att den riktiga makten ligger i att presentera frågorna som ska beslutas om. Genom att bestämma över dagordningen så innehar man på så sätt makt.

Maktens tredje dimension är den ideologiska makten, något som också kallas makten över tanken. Denna kan te sig i olika former. Många gånger innebär det att det finns en strukturell makt som gör att människor identifierar sig som män, kvinnor, chefer, arbetare, konsumenter etcetera. Makten över tanken kan också vara att individer eller organisationer utövar makt över andra, utan att den som blir utsatt är medveten om att den blir det (Lukes, 2005. Hela boken).

I denna uppsats har huvudsakligen maktens andra dimension, det vill säga makten över dagordningen, valts ut för att analysera de olika fallen, men även maktens första dimension kommer att användas. Det blir då studerbart vilken nivå av makt som partiledningen kontra de avvikande fallen som presenteras ovan har. Partiledningen bestämmer dagordningen, med viss hjälp av partiets medlemmar (Bolin, 2015. s.107f), dvs. vilka intressen partiet ska se till och vilka frågor det vill arbeta med. Genom att studera fallen som valts ut kommer en uppfattning att bildas om i vilken mån dessa avvikande individer innehar makt samt hur det har påverkats partiets maktinnehav.

Utöver maktperspektivet kommer även liberalfeministisk teori att tillämpas vilket tidigare nämnts. Anledningen till att liberalfeministisk teori har valts ut som teori för denna uppsats är att det finns heterogena fall att analysera, det vill säga med exempel från både män och kvinnor. Den feministiska teorin blir då aktuell eftersom det blir intressant att studera om, och vad, konsekvenserna inom de olika fallen har varit för män, respektive kvinnor.

Uppsatsens huvudfokus är dock inte att studera skillnaderna mellan män och kvinnor, eftersom forskningsfrågan handlar om hur den fortsatta politiska karriären ser ut när partimedlemmar avviker från partilinjen inom särskilda frågor. Skillnaderna mellan män och kvinnor, och därmed tillämpningen av feministisk teori, kommer endast att fungera som ett komplement för att stärka analysen. Den liberalfeministiska teorin lägger stor vikt vid att kvinnor och män skall ha samma arbets och karriärmöjligheter (Feminism.nu, u.d.). Teorin fokuserar inte på resultaten utan att män och kvinnor ska ha samma möjligheter och rättigheter. Ett exempel på detta är den liberalfeministiska rörelsen som bidrog till kvinnors rösträtt (About Education, 2016). Därför kommer det vara ett visst fokus på de olika fallens förutsättningar när resultaten är likartade.

Till hjälp har artiklar som behandlar feministisk teori valts ut. Exempel på dessa är *What is Liberal Feminism?* från About.com och *Feministiska riktningar* från Feminism.nu. Syftet är att dessa artiklar ska ge en så tydlig bild av liberalfeministisk teori som möjligt. I denna uppsats kommer syftet med liberalfeministisk teori inte vara att kritisera vad som hänt inom de olika fallen eller att kritisera Lukes maktperspektiv, utan snarare att agera som stöd för att belysa och förhoppningsvis förklara de skillnader som förekommer mellan män och kvinnor inom de utvalda fallen, förutsatt att det finns några skillnader.

2. Introducering av uppsatsens fall

2.1 Finn Bengtsson

Finn Bengtsson är en riksdagsledamot från Falkenberg som numera är invald i Östergötlands län och har suttit i riksdagen för Nya Moderaterna sedan 2006. Han har under sin tid som riksdagsledamot haft ett varierat utbud av politiska uppdrag under sina tre mandatperioder. Bland annat har han haft uppdrag som ledamot och/eller suppleant i Socialförsäkringsutskottet, Socialutskottet, Finansutskottet, Styrelsen för Stiftelsen Riksbankens Jubileumsfond och slutligen Sammansatta justitie- och socialutskottet (Riksdagens hemsida 1, 2016).

Bengtsson har de senaste två åren haft en ledande roll i den interna kritiken mot Decemberöverenskommelsen. 2014 inleddes decemberöverenskommelsen som är ett samarbete mellan sex av de åtta riksdagspartierna som infördes för att minoritetsregeringen Löfven skulle kunna agera utan att Sverigedemokraterna fick makten som vågmästare (Karlsson, 2015). I en intervju med Aftonbladet motiverade han sitt motstånd mot decemberöverenskommelsen med att Nya Moderaternas beslut att anslutas sig till uppgörelsen inte haft stöd av partimedlemmarna, och därmed inte är förankrat inom partiet. Därför är det inte heller ett beslut han kan rättfärdiga eller försvara trots att han varit öppen för att ändra åsikt om partiledningen kunnat förklara eller motivera beslutet (Karlsson, 2015).

Vid budgetomröstningen som följde efter decemberöverenskommelsen har Bengtsson visat ett fortsatt motstånd mot det blocköverskridande samarbetet och riktat förnyad kritik mot Nya Moderaterna då han menar att de är kappvändare som ändrar åsikt ofta. På sin Twitter skrev han tidigare i år; *“Moderater - att byta åsikter som man byter skjorta är inte bra. Täta klädbyten är fräsch. Ofta bytta politiska åsikter saknar trovärdighet!”* (Bengtssons twitteraccount, 21 maj 2016).

På sitt twitterkonto har Bengtsson även skrivit om hur Nya Moderaterna, bland andra, försöker skrämja sina medlemmar till tystnad (Bengtssons twitteraccount, 9 juni 2016). Vid budgetomröstningen var Bengtsson en av få som röstade på alliansens budgetförslag. Han motiverade detta genom att argumentera för att han var folkvald moderat och att inte rösta på alliansens budgetförslag hade varit

ett svek mot de väljare som valt honom i riksdagen. Han har dessutom även fullt stöd från sitt eget distrikt, det vill säga Östergötlands län (Olsson H., 2015). Bengtsson, med fullt stöd av Östergötlands län, ser hellre att Decemberöverenskommelsen upphävs och att Nya Moderaterna - med övriga alliansen - åter tar sin roll som opposition (Gerdfeldter, 2015).

2.2 Mikael Odenberg

Mikael Odenberg har haft en aktiv politiskt karriär. Han blev invald i riksdagen 1991 och satt där i 16 år innan han avgick 2007. Odenberg hade då hunnit inneha uppdrag inom mer än ett tiotal utskott, departement och nämnder. Efter att Nya Moderaterna vann riksdagsvalet 2006 var han en period (2006-2007) även Sveriges försvarsminister (Riksdagens hemsida 2, 2016). Odenberg valde självmant att avgå 2007 efter att ha hamnat i bråk med dåvarande finansminister Anders Borg då de hade splittrade åsikter om hur försvarets budget skulle se ut. Odenberg motiverade sin avgång med att han inte ville ha ett förtroendeuppdrag där han inte har förtroende för det uppdrag han blivit tillsatt (Vidlund, 2007).

Konflikten mellan Odenberg och Borg har sitt ursprung under almedalsveckan 2006 då Borg argumenterade för att försvaret skulle behöva göra kontinuerliga nedskärningar under fyra år framöver. Odenberg var starkt kritiskt till uttalandet och under budgetförhandlingarna samma, och nästföljande, år var Borg och Odenberg fortsatt oense (Vidlund, 2007).

2.3 Anne-Marie Pålsson

Anne-Marie Pålsson var en riksdagsledamot under två mandatperioder som varade under tidsperioden 2002-2010. Efter sin tid i riksdagen skrev hon boken Knapptryckarkompaniet där hon var kritisk till den moderata partiledningen som bland annat bestod av Fredrik Reinfeldt, Carl Bildt och Anders Borg. Hon var även väldigt kritisk till den icke-befintliga interna demokratin inom Nya Moderaterna där ledamöterna agerade som statister (TT Stockholm, 2011) vilket ledde till att man inte representerade folkets vilja, enligt henne. Hon avgick på grund av hennes motstånd till partiets ovilja att införa en insyn var partibidragen kommer ifrån samt det faktum

att hon inte gillade sättet som moderaterna opererade i riksdagen (Olsson L., 2011). Hon har utöver sin bok skrivit i *Statsvetenskaplig Tidskrift* år 2013 där hon återigen kritiserar det svenska valsystemet och konsekvenserna som uppkommer med att inte låta ledamöterna föra sin egen talan (s. 159ff).

2.4 Tobias Billström

Tobias Billström var migrationsminister från 2006 till regeringens avgång 2014. Han motsatte sig till sin egen regerings proposition att papperslösa barn skall ha rättighet att gå i svensk grund- och gymnasieskola. Det var barnens rätt till gymnasiegång som Billström var kritisk till. I samband med hans uttalande fick han väldigt mycket kritik från sitt eget parti och framförallt av partiledaren Fredrik Reinfeldt. Johan Hinnfors som är professor i statsvetenskap vid Göteborgs Universitet beskrev Reinfeldts kritik som den värsta öppna kritiken en minister någonsin har fått av statsministern (Lagerwall, 2013).

Reinfeldt sade senare i en intervju att sättet Tobias Billström kan återvinna hans förtroende är genom att följa regeringens 'humana' politik (Karlsson & Mattsson, 2013). Billström kritiserad även nyligen (December 2016) Alliansens migrationspolitik som fördes under hans tid som migrationsminister och menade på att varje försök från hans sida att försöka minska på på antalet flyktingar mötes med starkt motstånd från både sitt eget parti och de resterande alliansmedlemmarna (Suni, 2016). På grund av att denna händelse var han starkt kritiserad av Reinfeldt.

2.5 Isabella Hökmark

Isabella Hökmark valdes in i riksdagen samma år som Nya Moderaterna vann riksdagsvalet 2006. Hon har varit ledamot och suppleant i diverse utskott och har idag fortfarande en riksdagsplats (Riksdagens hemsida 3, 2016). Hökmark är mest känd för sitt motstånd till decemberöverenskommelsen. Hon argumenterar för att det beror på att partiledningen gått över huvudet på alla moderata riksdagsledamöter innan de fått säga vad de anser om överenskommelsen (Larsson, 2015). Hökmark har stöd av sitt hemdistrikt Danderyd (Delling, 2015) och har sagt följande;

“Jag är inte tillsatt för att rösta fram S-politik i riksdagen [...]. Väljarna har valt mig för att företräda moderat politik.” (Larsson, 13 januari 2015).

Att inte bedriva oppositionspolitik anser hon alltså vara att svika väljarna som litat på att de ska företräda en moderat politik. Hon har även officiellt satt press på Nya Moderaternas partiledare Anna Kinberg Batra och uppmuntrat henne till att riva decemberöverenskommelsen (Larsson, 2015).

2.6 Cecilia Magnusson

Cecilia Magnusson är en moderat riksdagsledamot sedan 1998. Magnusson har nästan 20-års erfarenhet som riksdagsledamot och har varit suppleant och ledamot i ett tiotal olika utskott (Riksdagens hemsida 4, 2016). Magnusson ville inför valet 2014 införa ett tiggeriförbud. Det var inte i enlighet med resten av partiet vid den tidpunkten och fick därför inget stöd från sitt parti (TT Nyhetsbyrån 2, 2014). Före detta justitieminister Beatrice Ask menade på att det var olyckligt att Magnusson hade den uppfattningen och tyckte att partiet borde visa upp en enad front för att visa väljarna vad partiet står för (Ibid.).

2.7 Anders Hansson

Anders Hansson blev i likhet med Isabella Hökmark invald i samband med Nya Moderaternas vinst i riksdagsvalet 2006 och har fortfarande en plats i riksdagen där han haft diverse uppdrag (Riksdagens hemsida 5, 2016). Hansson var redan från början tydlig med sitt ställningstagande till Decemberöverenskommelsen och var öppen med att han tänkte rösta på alliansens budgetförslag (Runblom, 2015). Hansson var, i sällskap av Finn Bengtsson, ensam om att rösta på alliansens budgetförslag 2015. Detta var en konsekvens av Decemberöverenskommelsen som Anders Hansson visat stort förakt gentemot (Karlsson, 2015).

3. Konsekvenser

3.1 Finn Bengtsson

Finn Bengtsson sade i en intervju med Svenska Dagbladet att han går emot partiledningen eftersom han känner lojalitet gentemot Nya Moderaternas parti, och därmed den ideologi partiet är byggd på, och inte den nuvarande partiledningen (Delling, 2015). Till "Correspondenten" sade han följande;

"Jag valde att vara lojal med de som valt mig [svenska folket, dvs. väljarna], medan partiet ansåg att jag borde vara lojal mot ledningen"(Ekstedt, 2016)

Lojalitet till partiledningen är något som kommer diskuteras vidare i analysen med hjälp av fler fall som även de har deklarerat att deras lojalitet ligger hos det svenska folket, och inte partiledningen. Bengtsson som varit en av de mest drivna moderaterna inom den interna oppositionen har som en konsekvens av sin kritik mot främst Decemberöverenskommelsen blivit mobbad i riksdagen av sina partikollegor. Han har inte heller fått vidare politiska uppdrag från partiledningen utan sitter endast i riksdagen på grund av mandatet han fått av folket, berättade han i en intervju till DN (Wählstedt, 2015).

Andra sätts som Bengtsson mobbas på är genom att bli nekad premier som andra i partiet får ta del av. Enligt Bengtsson är dessa så kallade ja-sägare som partitoppen håller om ryggen och därför också belönar. För bara en månad sedan blev han nekad att följa med talmannen och ett antal riksdagsledamöter på en utlandsresa till Tjeckien trots att han har goda relationer med Tjeckien och har stor erfarenhet som ordförande i riksdagens svensk-tjeckiska vänförening. Hela situationen ansågs odemokratisk av Bengtsson som menar på att partitoppen straffar honom för att han hyst intern kritik mot ledningen (Ekstedt, 2016). Som en konsekvens av detta beslutade Bengtsson i oktober i år att avgå från Nya Moderaterna i samband med nästa val som kommer att ske 2018 (Forsberg, 2016).

Om Bengtsson har rätt i sitt missnöje är det tal om antidemokratiska krafter. Att en partiledning belönar ja-sägare och straffar de som kritiserar partiet innebär att riksdagsledamöterna riskerar att sluta internt kritisera partiet i rädsla över att förlora sina belöningar och i värsta fall även straffas genom att till exempel inte få behålla sina politiska uppdrag.

3.2 Mikael Odenberg

Mikael Odenberg har varit aktiv inom politiken under en lång period och bör således ha samlat på sig stor erfarenhet från yrket. Efter Odenbergs avgång som försvarsminister i september 2007 trädde han in på posten som generaldirektör på Svenska kraftnät i mars året därpå (Martikainen, 2008). I början av december 2016 presenterade den socialdemokratisk-miljöpartistiska regeringen, Odenberg som ny ordförande till Karolinska Institutets styrelse. Trots att Odenberg tidigare var riksdagsledamot och försvarsminister för Nya Moderaterna så är han idag inte längre aktiv inom riksdagspolitiken vilket kan ses som en förklaring till varför en socialdemokratisk-miljöpartistisk regering gett honom ett politiskt uppdrag (Regeringskansliet, 2016).

Ur ett normativt perspektiv går det att dra slutsatsen att Odenbergs fortsatta karriär efter bråket med Reinfeldt & Borg samt Odenbergs avgång som försvarsminister har varit framgångsrik då han innehaft toppjobb samt blivit erbjuden nya möjligheter inom statliga jobb genom erbjudandet att sitta i Karolinska Institutets styrelse. Sett till hans lön då han var försvarsminister har han i samband med jobbet som generaldirektör på Svenska kraftnät även fått en löneökning (Johansson, 2016).

3.3 Anders Hansson

Anders Hanssons situation kan på många sätt jämföras med Finn Bengtssons. Likt Bengtsson kritiserade Hansson huvudsakligen Decemberöverenskommelsen och dessa två var de enda som röstade på Alliansens budget 2015. Hansson berättade i en intervju med Svenska Dagbladet att han nu längre inte är aktuell för nya uppdrag inom de olika utskotten. Däremot sitter han fortfarande kvar i de utskott som han tidigare innehade uppdrag i, justitie- och försvarsutskotten (Rosvall, 2016). Nya Moderaterna betonar vikten av lojalitet från dess medlemmar, inte minst riksdagsledamöterna (Barrling, 2015. s. 66). Hansson sade däremot i intervjun med Svenska Dagbladet;

“Jag har ett förtroendeuppdrag och är noga med att möta mina väljare. Mitt största ansvar är mot dem, inte partiet.”(Rosvall, 2016).

Hansson, i likhet med Bengtsson, poängterar vikten av att vara lojal mot väljarna som röstat fram riksdagsledamöterna och inte lojaliteten gentemot

partiledningen. Även om Hansson inte längre är aktuell för nya uppdrag inom riksdagen så berättar han att han ändå är nöjd med sin situation (Ibid.). Hansson har inte heller lidit några märkbara konsekvenser utan har inte blivit vidare påverkad av sina internkritiska uttalanden.

3.4 Tobias Billström

Tobias Billström var kritisk till Nya Moderaternas och Alliansen proposition om att fri skolgång skulle gälla för "papperslösa" barn. Billström utstod då stor kritik från den dåvarande partiledaren och statsministern Fredrik Reinfeldt (Lagerwall, 2013). I nuläget innehar Tobias Billström positionen förste vice talman i riksdagen, vice ordförande i den svenska delegationens Europaråd, han är även suppleant utrikesutskottet och EU-nämnden (Riksdagens hemsida 6, 2016).

Positionen som förste vice talman anses vara prestigefull eftersom partiet endast kan nominera en riksdagsledamot till uppdraget. Därför går det att fastslå att Tobias Billström i nuläget inte lider av några tydliga konsekvenser av hans kritik mot propositionen. Detta är trots det faktum att han blev öppet kritiserad av bland annat Fredrik Reinfeldt. Det öppnar upp för frågan varför det inte skett några offentliga konsekvenser för Tobias Billström när det har skett för andra riksdagsledamöter. I takt med valförlusten och byte av partiledare skiftade också Nya Moderaternas migrationspolitik. De skiftade åt det hållet som Tobias Billström förespråkade med starkare gränser och temporära uppehållstillstånd (Lönnaeus, 2015). Det är intressant att notera att Billströms kritik mot partiet varken fick några märkbara konsekvenser under den förre partiledaren Reinfeldt och inte heller under Anna Kinberg Batra vilket skiljer sig mot bland annat Finn Bengtsson som blivit vuxenmobbad.

3.5 Anne-Marie Pålsson

Anne-Marie Pålsson var kritisk till den interna demokratin inom riksdagsgruppen och menade på att det var partiledningen som enskilt styrde ställningarna ledamöterna skulle ta till de olika sakfrågorna (Pålsson, 2011. s. 15ff). Men eftersom Pålsson avgick innan boken publicerades kan inte moderaterna straffa henne för boken på ett sätt som påverkar hennes framtida politiska karriär. Det som är applicerbart för

studien är hennes starka kritik mot det faktum att Nya Moderaterna åsikt var att inte lagstifta om insyn i partibidragen, något som Pålsson starkt förespråkade (TT Nyhetsbyrån 1, 2011). Som ett resultat av att hon var väldigt trött på hur politiken inom riksdagen fungerade samt att hon var kritisk till oviljan att ha insyn i var partibidragen kom ifrån. Samtidigt som Pålsson lämnade riksdagen valde hon också att lämna Nya Moderaterna. Hon sade bland annat att hon inte ville vara med i ett parti som inte berättar var man får sina pengar ifrån och att det är oanständigt (Olsson, L, 2011). En tanke kan vara att Anne-Marie Pålsson valde att gå ur Nya Moderaterna och inte ställa upp för omval 2010 på grund av att hon insåg att det är en risk att kritisera partiledningen och dess beslut. Detta är något som kan ses i några av de andra fallen. Konsekvenserna blir således inte särskilt synliga då hon "skyddade" sig själv genom att inte ställa upp i riksdagsvalet 2010.

3.6 Isabella Hökmark

Isabella Hökmark kritiserade Decemberöverenskommelsen och partiledningen för att ignorera sina riksdagsledamöter. Nya Moderaternas gruppleddare, Jessica Polfjärd, sade i en intervju att det är en öppen dialog inom partiet (Karlsson, 2015). Hökmark är ytterst kritisk mot detta och menar på att partiledningen endast informerade riksdagsledamöterna om att Decemberöverenskommelsen skulle bli av, och att de aldrig förde en dialog med medlemmarna (Larsson, 2015).

Hökmark har sedan valet 2006 varit aktiv som både ledamot och suppleant i olika utskott, däribland finans- och försvarsutskottet, samt varit ledamot inom svenska delegationen i nordiska rådet. Idag är Hökmark, förutom som riksdagsledamot, sedan januari 2015 aktiv inom Kulturutskottet (Riksdagens hemsida, 2016). Isabella Hökmark innehar idag endast uppdrag inom kulturutskottet, utöver hennes uppdrag som riksdagsledamot, vilket kan ses som en degradering då kulturutskottet är ett utskott där många riksdagsledamöter blir satta utan att ha något större intresse för kulturfrågor (Haimi, 2015). Hökmark tillträdde sin tjänst inom utskottet den 1 januari 2015, alltså strax efter att Decemberöverenskommelsen uppstått och Hökmarks kritik inletts.

3.7 Cecilia Magnusson

Beatrice Ask riktade hård kritik mot Magnusson när denne år 2014 ville införa ett tiggeriförbud i Sverige (Littorin, 2014). Även övriga partitoppen tog avstånd från Magnussons förslag om tiggeriförbud i ett internt meddelande (Gissén, 2014). Magnusson fick dock stort stöd inom partiet, däribland kollegan Lars Beckman, samt Sverigedemokraterna som såg positivt på ett tiggeriförbud. Även en stor del av svenska folket var för ett tiggeriförbud enligt en undersökning av Novus (Ekot/TT Nyhetsbyrån 2, 2014). Magnusson var alltså inte ensam i sitt förslag och även om hon saknade stöd inom partiet så var det externa stödet stort.

Magnusson har för tillfället politiska uppdrag inom EU-nämnden, valberedningen, krigsdelegationen, riksdagsstyrelsen, kulturutskottet och som kvittningsman för Nya Moderaterna. Hon är alltså en väldigt aktiv riksdagspolitiker, sett till sina partikollegor i fallen som studerats tidigare i denna uppsats.

4. Slutdiskussion och analys av fallen

Nya Moderaterna är ett parti som är präglad av en hierarkisk ordning (Barrling 2015. s. 66). Partiledaren, med övriga partiledningen som stöd, har en starkare ställning inom partiet jämfört med övriga riksdagspartier. Detta ger inte bara partiledaren makt över dagordningen, sett ur Lukes maktperspektiv, utan ger även partiledaren större svängrum till att ta beslut och utöva sin makt än om det varit inom ett annat riksdagsparti (Ibid.). Detta märks i fallet med inledningen av Decemberöverenskommelsen då partisekreteraren Tomas Tobé sade i en artikel med Dagens Nyheter;

“Det här är ett beslut som är fattat av partistyrelserna. Moderaterna är en himla stor riksdagsgrupp och det är svårt att hinna förankra allting med 84 stycken personer”(Larsson, 2015).

Här fick inte riksdagsledamöterna vara med och diskutera huruvida Moderaterna skulle vara en del av Decemberöverenskommelsen eller ej vilket innebär att de människor som röstats fram för att styra Sverige inte får ta del av politiken utan istället används som ett medel av partiledningen för att stödja och rösta fram deras politik.

Nya Moderaterna är även ett parti där gruppen går före jaget. Grupplojalitet ses som obligatoriskt och höga krav ställs på medlemmarna som ska vara beredda på att underställa sig gruppens vilja framför sina individuella preferenser (Barrling, 2015. s. 66). Nya Moderaterna har inte heller öppnat för medlemsomröstningar angående partiets politik. Medlemmarna har alltså ingen direkt möjlighet att påverka vad partiet ska tycka eller vilka beslut det ska stödja. Även om omröstningar vid nominering av olika kandidater till vallistorna sker så anses dessa omröstningar främst vara rådgivande. I regel fattas de formella besluten istället av partiledningen (Bolin, 2015. s. 107f).

Trots begränsningarna av den interna direktdemokratien kan inte partiledningen agera och ta beslut utan att ta hänsyn till partimedlemmarnas åsikter. Statsvetaren Gunnar Sjöblom menar på att partiets mål, i undantag vid valtider då röstmaximering är huvudsyftet, är att få så stort inflytande som möjligt på den parlamentariska arenan. Ett parti med interna problem får svårigheter att uppnå sina mål i sitt externa agerande. Det vill säga att om partiledningen har en intern opposition som ifrågasätter

dess arbete så minskar trovärdigheten för partiledningen vilket skapar svårigheter för partiet att agera på den politiska arenan (Bolin, 2015. s. 108). Ett exempel på detta var när Anders Hansson och Finn Bengtsson röstade mot partilinjen i budgetomröstningen 2015. I detta fall påverkade det inte utgången av omröstningen, men hade de två moderata riksdagsledamöterna haft större stöd av övriga moderater och alliansmedlemmar hade det möjligtvis lett till att budgeten inte gick igenom (Karlsson, 2015).

Vid en snabb överblick kan man se vilka av de moderata politikerna som har fått konsekvenser på grund av sitt avvikande av partiets politik. Alla de moderata riksdagsledamöternas politiska karriär förutom Cecilia Magnusson och Tobias Billströms har fått långsiktiga konsekvenser av deras agerande. Vad som här kan vara viktigt att betona är att denna uppsats forskningsfråga ser till hur riksdagsledamöternas fortsatta politiska karriär har sett ut och hur framgångsrik den har varit. Mikael Odenberg innehar ett toppjobb och har alltså ur ett normativt perspektiv en framgångsrik karriär. Dock är det den politiska karriären som denna uppsats har studerat och efter Odenbergs avgång 2007 har han inte varit verksam inom Nya Moderaterna.

Ur ett normativt perspektiv är det intressant att studera vilka likheter som Billström och Magnusson har och hur de skiljer sig från övriga fall. Både Tobias Billström och Cecilia Magnusson var kritiska till den invandringspolitik som fördes under mandatperioden 2010-2014. Från ett liberalfeministiskt perspektiv kan man förklara det faktum att båda två undvek några allvarliga konsekvenser trots att de båda utstod stark kritik från sina partikamrater vid sina uttalanden. Liberalfeminismen lägger stor vikt vid att kvinnor och män ska ha likadana förutsättningar inom deras respektive karriärer (feminism.nu, u.d.). Det går därför att påstå, eftersom de båda kritiserade partiet inom samma politiska område och detta inte ledde till olika utfall, att Nya Moderaterna utifrån ett liberalfeministiskt perspektiv behandlar sina riksdagsledamöter på ett jämställt vis utifrån kön. Det är dock riskabelt att kalla det för en slutsats då det endast är en översikt mellan två fall. För att förankra det som en slutsats behöver mer djupgående forskning initieras och slutföras.

Det som skiljer Billström och Magnusson från övriga fall är vart de har riktat sin kritik. Mikael Odenberg riktade personlig kritik mot Fredrik Reinfeldt och Anders Borg. Anne-Marie Pålsson var kritisk mot partiledningen med Reinfeldt i spetsen. Finn Bengtsson, Anders Hansson och Isabella Hökmark var alla tre kritiska mot

Decemberöverenskommelsen, och därmed partiledningen som hade ingått den. Vad som utmärker Billströms och Magnussons kritik är att båda två var innovativa och kritiserade den förda politiken och inte partiledningen direkt.

Partiledningen innehar makt från den första och andra dimensionen enligt Lukes teori. Partiledningen utövar den första dimensionens makt över de riksdagsledamöter som avviker i enskilda frågor med argument om att individen ska underställa sig gruppen. I de fall som studerats i denna uppsats råder flera exempel på detta, där partiledningen ibland har lyckats att kuva partimedlemmarna och ibland inte. Isabella Hökmark är ett exempel på när detta har varit en framgångsrik metod för partiledningen. Trots sin kritik mot inledningen av Decemberöverenskommelsen så röstade inte Hökmark emot partigruppen i budgetomröstningen. Detta gjorde endast Anders Hansson och Finn Bengtsson vilket nämdes tidigare i uppsatsen. Hansson och Bengtsson är alltså exempel på när partiledningen visat brist på makt inom den första dimensionen då de inte lyckades få alla riksdagsledamöter till att följa partilinjen. Även här går det att applicera den liberalfeministiska teorin eftersom de fall som inte i samma mån haft fortsatt framgångsrika politiska karriär i ett normativt perspektiv, även de har behandlats jämlikt utifrån kön.

Dock avviker ett fall. Anders Hansson påstod att han inte längre är aktuell för nya politiska uppdrag inom Nya Moderaterna på grund av den kritik han riktade mot partiledningen och Decemberöverenskommelsen. Däremot har han fortfarande kvar de uppdrag som han sedan tidigare innehade i justitie- och försvarsutskottet. Här blir det alltså ett normativt resonemang på om Hanssons fortsatta politiska karriär faktiskt har påverkats, eftersom det förutsätter att han har ambitioner att nå högre än platserna i justitie- och försvarsutskottet. Om Hansson är nöjd med sin position och därmed inte ämnar klättra högre i sin politiska karriär, så har kritiken han riktat egentligen inte fått några konsekvenser.

Som en konsekvens av bristen på första dimensionens makt förlorar partiledningen även delar av andra dimensionens makt. När partimedlemmar avviker från partilinjen, till exempel genom att kritisera partiledningen, sätter dessa medlemmar sin egen agenda. De får alltså ta del av makten att sätta dagordningen vilket sker på partiledningens bekostnad. Billström och Magnusson är tydliga exempel på detta. Statsvetaren Patrik Öhberg argumenterar för att för att en representativ demokrati ska vara funktionell och bestående krävs det att politikerna som styr i den strävar efter att bli omvalda (Öhberg, 2015. s. 209). Han menar på att politiker som strävar efter att bli

omvalda kommer lyssna på folket, sina väljare, och agera och ta beslut som gynnar det allmänna intresset före egenintresset. Politiker som saknar karriärambitioner riskerar att sabotera eller skapa hinder för demokratin. I brist på karriärambitioner så mister väljarna även möjligheten att påverka och kontrollera de personer de röstat fram som sina representanter eftersom dessa inte strävar efter eller har som mål att bli återvalda (Ibid. s. 214). Detta går att applicera på fallet Bengtsson. Som tidigare nämnts har Bengtsson berättat att han inte längre tänker ställa upp för omval vid mandatperiodens slut, år 2018, på grund av hur hans partikollegor börjat behandla honom sedan han öppet och vid upprepade tillfällen kritiserat partiledningen. I enlighet med Öhbergs argument blir Bengtsson alltså farlig för det politiska systemet då han nu har möjlighet, och makten, att ignorera väljarnas önskemål för att istället drivas av sitt egenintresse.

Öhberg vänder också på sitt resonemang. Väljarna, och även andra politiker, tenderar att visa förakt för personer som drivs av sina karriärambitioner (Ibid. s. 210f). Karriärambitioner uppfattas i många fall som egenintresse och personer som drivs utav detta ser endast till sig själva och inte gruppens intresse, något som i allmän uppfattning sällan är synonymt (Ibid.). Enligt forskning finns detta förakt för egenintresse inpräglad i vårt DNA, en följd från tiden då människor var jägare och samlare. På denna tid var det nödvändigt för gruppens överlevnad att ingen satte sig över gruppen och att sammanhållningen förblev stark. Om någon satte sig över gruppen, och därmed tog t.ex. mer mat än vad andra fick, så att övriga gruppmedlemmar fick det sämre så försvagades gruppen som helhet. Därför blev individer som ställde sig över gruppen uteslutna (Ibid.). Detta går även att applicera i modern tid. För att Nya Moderaterna som parti ska överleva krävs det att ingen ställer sig över gruppen. Genom att gå emot partilinjen så försvagas gruppen på olika sätt. Ett sätt är genom att partiet inte kan agera externt om det inte har en intern sammanhållning. Därav minskas partiets maktinnehav och det får mindre spelrum på den parlamentariska arenan. De sju fall som har studerats är alla exempel på hur individen har ställt sig över gruppen vilket leder till att gruppen har försvagats. Magnusson och Billström är dock avvikande eftersom de ställde sig över gruppen, och för att underställa sig gruppen så blev gruppen tvungen att gå deras åsikter tillmötes.

5. Referenser

- About Education*. (den 31 Oktober 2016). Hämtat från www.about.com:
<http://womenshistory.about.com/od/glossary/a/Liberal-Feminism.htm> December 2016
- Amundsen, I. (Januari 2016). Democratic dynasties? Internal party democracy in Bangladesh. *Party Politics*, 22 Issue 1, ss. 49-58.
- Badersten, B., & Gustavsson, J. (2015). *Vad är statsvetenskap: Om undran inför politiken* (2 uppl.). Lund: Studentlitteratur AB.
- Barrling, K. (2015). Partikulturer. i Hagevi, M. (red.), *Partier och partisystem* (ss. 63-76). Lund: Studentlitteratur AB.
- Bengtsson, F. (den 21 Maj 2016). *Twitter*. [Elektronisk källa] Hämtat från www.twitter.se: <https://twitter.com/finnbengtsson/status/734054642527670272> December 2016
- Bengtsson, F. (den 9 Juni 2016). *Twitter*. [Elektronisk källa] Hämtat från www.twitter.se: <https://twitter.com/finnbengtsson/status/740932989815754752> December 2016
- Bolin, N. (2015). Partikongresser och interndemokrati. i Hagevi, M. (red.), *Partier och partisystem* (ss. 105-120). Lund: Studentlitteratur AB.
- Delling, H. (den 29 Mars 2015). *Svenska Dagbladet*. Hämtat från www.svd.se:
<http://www.svd.se/uppror-inom-m-mot-allianstaktik> December 2016
- Ekot/TT Nyhetsbyrån. (den 13 Augusti 2014). *Sveriges Radio*. Hämtat från www.sverigesradio.se:
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=5936432> December 2016
- Ekstedt, A. (den 17 November 2016). *Correspondenten*. Hämtat från www.corren.se:
<http://www.corren.se/nyheter/linkoping/riktar-hard-kritik-mot-egna-partiet-om4384330.aspx> December 2016
- Feminism.nu*. (u.d.). Hämtat från www.feminism.nu:
<http://www.feminism.nu/feministiska-riktningar/> December 2016
- Forsberg, O. (den 9 Oktober 2016). *Aftonbladet*. Hämtat från www.aftonbladet.se:
<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article23681769.ab> December 2016
- Foruriá, E. (2015). The legal regulation of internal democracy in political parties and its problems in Spain. *Teoria y Realidad Constitucional* issue 35, ss. 225-280.

- Förvaltningsstiftelsen. (2016). Hämtat från www.forvaltningsstiftelsen.se: <http://www.forvaltningsstiftelsen.se/publics.html> December 2016
- Gerdfeldter, M. (den 5 Maj 2015). *Sveriges Television*. Hämtat från www.svt.se: <http://www.svt.se/nyheter/lokalt/ost/moderat-riksdagsledamot-trotsar-decemberoverenskommelsen> December 2016
- Gissén, H. (den 13 Augusti 2014). *TV4*. Hämtat från www.tv4.se: <http://www.tv4.se/nyheterna/artiklar/h%C3%A5rd-kritik-mot-f%C3%B6rslag-att-f%C3%B6rbjuda-tiggeri-53ebb0d2c45948ef0a00001e> December 2016
- Haimi, R. (den 28 September 2015). *Sveriges Television*. Hämtat från www.svt.se: <http://www.svt.se/kultur/lag-status-for-kultur-i-politiken> December 2016
- Holender, R., & Carp, O. (den 21 September 2014). *Dagens Nyheter*. Hämtat från www.dn.se: <http://www.dn.se/nyheter/politik/antalet-kvinnor-i-riksdagen-fortsatter-minska/> December 2016
- Johansson, S. (den 30 Oktober 2016). *Svenska Dagbladet*. Hämtat från www.svd.se: <http://www.svd.se/lamnade-politiken--nu-drar-de-in-miljoner> December 2016
- Karlsson, P. (den 13 Januari 2015). *Aftonbladet*. Hämtat från www.aftonbladet.se: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article20153258.ab> December 2016
- Karlsson, P. (den 16 Juni 2015). *Aftonbladet*. Hämtat från www.aftonbladet.se: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/samhalle/article20976400.ab> December 2016
- Karlsson, P., & Mattsson, V. (den 21 Mars 2013). *Aftonbladet*. Hämtat från www.aftonbladet.se: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article16460549.ab> December 2016
- Lagerwall, K. (den 20 Mars 2013). *Dagens Nyheter*. Hämtat från www.dn.se: <http://www.dn.se/nyheter/politik/brackligt-stod-for-tobias-billstrom/> 2016 December
- Larsson, M. J. (den 13 Januari 2015). *Dagens Nyheter*. Hämtat från www.dn.se: <http://www.dn.se/nyheter/politik/jag-ar-inte-tillsatt-for-att-rosta-fram-s-politik/> December 2016
- Larsson, M. J. (den 10 Januari 2015). *Dagens Nyheter*. Hämtat från www.dn.se: <http://www.dn.se/nyheter/politik/m-politiker-bryt-upp-overenskommelsen-1/> December 2016
- Littorin, J. (den 13 Augusti 2014). *Dagens Nyheter*. Hämtat från www.dn.se: <http://www.dn.se/nyheter/sverige/ask-kritiserar-m-politikerns-tiggeriforslag/> December 2016
- Lukes, S. (2005). *Power: A Radical View* (2 uppl.). London: Palgrave MacMillan.
- Lönnaeus, O. (den 17 Oktober 2015). *Sydsvenskan*. Hämtat från www.sydsvenskan.se: <http://www.sydsvenskan.se/2015-10-17/moderaterna-skarper-sin-migrationspolitik-> December 2016

Martikainen, R. (den 7 Februari 2008). *Expressen*. Hämtat från www.expressen.se:
<http://www.expressen.se/nyheter/mikael-odenberg-blir-generaldirektor/> December 2016

Olsson, H. (den 16 Juni 2015). *Dagens Nyheter*. Hämtat från www.dn.se:
<http://www.dn.se/nyheter/politik/finn-bengtsson-gar-emot-partilinjen/> December 2016
Olsson, L. (den 20 Oktober 2011). *Svenska dagbladet*. Hämtat från www.blog.svd.se:
<http://blog.svd.se/politikdirekt/2011/10/anne-marie-palsson-har-gatt-ur-moderaterna/> December 2016

Pålsson, A.-M. (2011). *Knapptryckarkompaniet: Rapport från Sveriges riksdag*. Stockholm: Bokförlaget Atlantis AB.

Pålsson, A.-M. (2013). Vem äger makten i parlamentet? *Statsvetenskaplig Tidsskrift*, 115(2), ss. 159-164.

Regeringskansliet. (den 4 November 2016). Hämtat från www.regeringen.se:
<http://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2016/11/regeringen-har-utsett-ny-ordforande-och-tre-ledamoter-till-karolinska-institutets-styrelse/> December 2016

Riksdagens hemsida 1. (2016). Hämtat från www.riksdagen.se:
https://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/ledamot/finn-bengtsson_e6d97032-2540-47c6-ac8c-da6eb17a4ba0 December 2016

Riksdagens hemsida 2. (2016). Hämtat från www.riksdagen.se:
https://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/ledamot/mikael-odenberg_0483316376813 December 2016

Riksdagens hemsida 3. (2016). Hämtat från www.riksdagen.se:
https://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/ledamot/isabella-hokmark_e39bf505-d822-4e64-b900-acf8e486a5dc December 2016

Riksdagens hemsida 4. (2016). Hämtat från www.riksdagen.se:
https://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/ledamot/cecilia-magnusson_d7c32704-83e4-11d4-ae60-0050040c9b55 December 2016

Riksdagens hemsida 5. (2016). Hämtat från www.riksdagen.se:
https://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/ledamot/anders-hansson_fa84d5df-e8ef-43be-beff-a71453d18ebc December 2016

Riksdagens hemsida 6. (2016). Hämtat från www.riksdagen.se:
https://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/ledamot/tobias-billstrom_0918737e-5224-47aa-a86b-d64f6d820618 December 2016

Rosvall, Ö. (den 18 Februari 2016). *Sydsvenskan*. Hämtat från www.sydsvenskan.se:
<http://www.sydsvenskan.se/2016-02-18/politik-har-blivit-hans-livsluft> December 2016

Runblom, K. (den 30 April 2015). *Sveriges Radio*. Hämtat från www.sverigesradio.se:
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6154431> December 2016

Språkrådet för Svenska institutet. (u.d.). *Svenska Institutet*. Hämtat från www.si.se:
<https://svenskaspraket.si.se/for-studerande/artiklar-om-sverige/artiklar-om-sprak/forandringar-i-svenska-spraket/> December 2016

Suni, A. (den 2 December 2016). *Dagens Industri*. Hämtat från www.id.se:
<http://www.di.se/nyheter/billstrom-vi-tog-inte-flyktingoron-pa-allvar/> December 2016
Sveriges Television. (u.d.). Hämtat från www.svt.se:
<http://www.svt.se/omsvt/fakta/public-service/det-har-ar-public-service> December 2016

TT Nyhetsbyrå 1 . (den 20 Oktober 2011). *Sveriges Television*. Hämtat från www.svt.se: <http://www.svt.se/nyheter/inrikes/palsson-lamnar-moderaterna-i-protest?gmenu=0> December 2016

TT Nyhetsbyrå 2. (den 15 December 2014). *Sveriges Television*. Hämtat från www.svt.se: <http://www.svt.se/nyheter/val2014/moderat-vill-forbjuda-tiggeri> December 2016

TT Stockholm 3. (den 28 November 2011). *Svenska Dagbladet*. Hämtat från www.svd.se: <http://www.svd.se/hard-kritik-mot-moderat-partikultur> December 2016

Vidlund, S. (den 5 September 2007). *Aftonbladet*. Hämtat från www.aftonbladet.se:
<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article11236292.ab> December 2016

Wählstedt, J. (den 27 Maj 2015). *Dagens Nyheter Webb-TV*. Hämtat från www.dn.se:
<http://www.dn.se/webb-tv/klipp/nyheter/riksdagsledamoten-vuxenmobbas-pa-jobbet/> December 2016.

Öhberg, P. (2015). Partipolitikernas karriärer. i M. Hagevi (red.), *Partier och partisystem* (ss. 209-220). Lund: Studentlitteratur AB.